

Вести из Брисела

Година 2014 - Издање бр. 13

Резиме:

- Здравље на длану: Европа 2014 извештај
- Да ли професионална регулаторна тела треба да пријаве злочин полицији?

Здравље на длану: Европа 2014 извештај

3. децембра 2014. године Витенис Андриукаитис, комесар ЕУ за здравство и Ангел Гуриа, генерални секретар Организације за економску сарадњу и развој, објавили су заједничко саопштење поводом трећег издања Извештаја под називом "Здравље на длану: Европа 2014 ", која се заснива углавном на европским Основним здравственим индикаторима(Ецхи).

"Одушевљени смо што можемо да представимо упоредне податке о здрављу и здравственим системима који покривају свих 28 земља чланица ЕУ које су учествовале у „Здрављу на длану: Европа 2014 извештај“.

У извештају се истичу кључни трендови у здравственом стању, здравственој потрошњи, здравственим неједнакостима, детерминантима здравља и ресурсима за здравствену заштиту, као и квалитету неге и доступности заштите. Такође се истражује и утицај економске кризе на здравље.

Постоји много занимљивих открића у извештају. На пример, очекивано трајање живота стално се повећава у ЕУ, досегнуте су 79,2 године у просеку у 2012. (82,2 година за жене и 76,1 за мушкарце) - што је повећање од 5,1 годину у односу на 1990. годину. Ипак, неједнакости и даље постоје са разликом од 8,4 година између најбогатијих и најсиромашнијих чланица.

Поглавље о здравственој потрошњи је изузетно релевантно, јер иако излазимо из економске кризе, притисак на здравствени буџет се наставља у многим европским земљама. Просечна потрошња на здравље у ЕУ била је 8,7% БДП-а у 2012. години. Здравствена потрошња по глави становника је опала у просеку за 0,6% годишње од 2009. године, коригована за инфлацију.

Земље које су смањиле потрошњу у здравству направиле су резове углавном у накнадама за здравствене услуге, у фармацеутској потрошњи и у платама за здравствене раднике. Међутим, у вези здравствених радника у ЕУ, од 2000. године, број лекара по глави становника порастао је у свим земљама ЕУ, осим за Француској где има непромењен број лекара, а број сестара је порастао у свим осим у две државе чланице.

Коначно, вишак килограма и гојазност је за озбиљну забринутост у ЕУ. 53% одраслих сада има или прекомерну тежину или су гојазни. Гојазност, која представља још веће ризике по здравље него прекомерна тежина, тренутно је проблем једног од шест одраслих људи(16,7%) у ЕУ, што је

повећање у односу на пре десет година, када је тај проблем имао један од осам људи, постоје значајне разлике између земаља.

Овакво стање здравља у Европи је важан податак за јавне дебате о политикама за унапређење здравља становништва и здравственог система широм Европе. То показује да политика и стратегија ЕУ треба да промовишу здрав начин живота, да заштите здрав животни стандард и промовишу побољшање превенције, ране дијагностике и лечења болести у земљама које заостају. Почетак новог мандата Комисије, када ЕУ додаје значај расправи о заједничким здравственим проблемима, је погодан моменат да се прикажу ови подаци.

Надамо се да ће извештај Здравље на длану да помогне да се стимулишу даље акције, тако да европски грађани сваког социо-економског порекла могу уживати у дужем, здравијем и активнијем животу. "

За више информација о овом извештају, не устручавајте се да контактирате наш Секретаријат.

Да ли треба да професионална регулаторна тела пријаве злочин полицији?

У Канади, лист "Време Закона" је објавио чланак (Кети Миеткиевич: 1. децембра) о пријављивању сумњивих злочина полицији. Заиста, нека канадска професионална регулаторна тела попут Удружење правника Горње Канаде и медицинског факултета у Онтарију су критиковани што нису полицији пријављивали потенцијалне злочине које су починили њихови чланови. Ова два тела регулишу своје професије у јавном интересу, на начин сличан као ФЕПИ.

Различити аргументи излажу се за и против пријављивања злочина полицији. Могло би се рећи да уколико се подносилац жалбе обрати регулаторном телу, он је одлучио да не укључи у полицију у ово питање, већ је желео да се тиме бави искључиво Регулаторно тело коме се обратио. Осим тога, професионални Регулатор може бити у бољој позицији да разуме ако специфична активност представља злочин према закону.

Искуство регулатора, удружено са одговорношћу регулатора да заштити јавност, могу бити боље судије да ли треба или не треба полицији пријавити одређене активности чланова. Међутим, обавезно пријављивање потенцијалних злочина значило би увлачење подносиоца у кривичне поступке без обзира на њихова осећања, јер регулатор сматра да је то у јавном интересу. Такође, треба узети у обзир да би Регулатор тиме одавао информације полицији које му је подносилац дао у свом жалбеном процесу.

Законски прописи регулатору обично намећу обавезу чувања тајне у вези са информацијама које је добио у току регулисања професије. На пример, Закон о регулисању медицинске струке је кровни акт који регулише низ здравствених професија у Онтарију.

Као и увек, специфичне околности могу доћи до изражаја. Регулатор може имати ширу перспективу од подносиоца жалбе, ако је нпр. било других жалби против члана за слично понашање. Регулатор затим може веровати да је пријављивање полицији неопходно да се смањи ризик од штете за појединца или за јавност.

Такође, регулатор би могао тражити сагласност подносиоца. За регулаторе који раде под Законом о регулисању медицинске струке то би значило да се регулатор није оглушио о жеље подносиоца представке. Такође се то може посматрати и као помагање регулатора и подржавање притужбе подносиоца који нису свесни да понашање на које се жале представља кривично понашање и не разумеју се у кривични процес.

На много начина, ово скида терет са Регулатора и ставља питање обавештавања полиције на терет подносиоца жалбе. Подносиоц жалбе може легитимно бити забринут због кривичног поступка. Међутим, особа може имати и друге разлоге због којих не жели да укључи полицију. На пример, у случајевима, као што су преваре, подносилац жалбе се можда у почетку сагласио да учествује у шеми. Време је битно, такође. Треба размотрити следећа питања: Ако ће регулатор да пружа информације или подноси жалбу полицији, да ли би требало то чини у току истраге, у време подношења дисциплинској комисији на одлучивање или само ако је донета одлука о кривици у дисциплинском поступку?

За више информација, молимо прочитајте чланак на:

<http://www.lawtimesnews.com/201412014350/commentary/speaker-s-corner-should-regulators-report-suspected-crimes-to-police>